

къмъ человѣцътѣ, и ако да бѣхте ми отрѣкли вашътѣ помощъ, щѣхъ да вѣрвамъ че сте лошъ человѣкъ. Слѣдователно, дойдохъ да ви благодаржъ за добрията, що ми сторихте, и да ви увѣржъ че щѣ ви бѫдѫ секога пріятелка. Искайте сега отъ мене що желаете, и азъ ви ся обѣщавамъ че щѣ го извѣршѫ.

Господжо, ѝ рѣче добрыйтѣ царь, понеже сте вѣлшебница, вѣй трѣбва да знаете сичко, ѹто желаѧт. Азъ имамъ само ѹединъ сынъ, когото много обычамъ, и за туй го наричать Князъ Любко. Ако прочее искате да ми направите нѣкоѧ добринѧ, то станете пріятелка на сына ми.“ — на драго сърдце, му отговори вѣлшебницата. Азъ могжъ да направжъ сына ви да бѫде най-хубавъ на свѣта, или най-богатъ, или най-силенъ. Изберете прочее отъ тѣзи което искате.“ Отъ сичкитѣ тѣзи нищо неискамъ за сына си, отговори добрыйтѣ царь, но щѣ ви останѧ твърдѣ одѣлженъ, ако быхте го направили да бѫде най-добродѣтенъ отъ сичкитѣ князове. Що ѿго ползува ако бѫде хубавъ, богатъ и да завладѣе сичкитѣ царства на свѣта, когато ѿде да лошъ? Вѣй знаете, че съ туй ѿде бѫде злочестъ, и че нѣма друго, което да го направи благодаренъ, освѣнъ добродѣтельта.

„Имате право, му каза Кандита, но не є вѣ моѧта силѧ да направжъ князъ Любка да бѫде добродѣтенъ человѣкъ, ако той самъ не бы туй искалъ. Той трѣбва самъ да вѣрши туй за да постане благодѣтенъ. Сичко, ѹто могжъ да ви обѣщаѭ є да му давамъ добри совѣти, да го подсѣщамъ за грѣшкитѣ му и да го наказвамъ, ако не бы искалъ да ся поправи, и тѣй отъ само себе си да бѫде наказанъ.“

Добрыйтѣ царь остана твърдѣ благодаренъ отъ